

Vergaderjaar 1987-1988 Nr. 38*

19586

Nadere wijziging van de Algemene Ouderdomswet en enige andere sociale verzekeringswetten (instelling van een uniforme liquiditeitsregeling voor de centrale verzekeringsfondsen alsmede invoering van een overheidsgarantie voor de gerechtigden in alle sociale verzekeringswetten)

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID¹

Vastgesteld 13 oktober 1987

Het voorbereidend onderzoek gaf de commissie aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

De leden van de **C.D.A.**-fractie onderschreven de opvatting van een grote meerderheid van de Tweede Kamer dat met de afhandeling van dit wetsvoorstel niet gewacht moet worden op het wetsvoorstel inzake de uitvoeringsorganisatie van de sociale zekerheid en op de uitvoering van de in het regeerakkoord aangekondigde overdracht van de werknemersverzekeringen.

Inmiddels heeft op 10 juli 1987 de Stichting van de Arbeid de Minister en de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid zijn opvatting gegeven over mogelijkheden voor vergroting van de verantwoordelijkheid voor sociale partners in het kader van de Ziektewet. In de voorstellen door het bestuur van de Stichting van de Arbeid gedaan wordt geen melding gemaakt van een wijziging van artikel 51 van de Ziektewet, waarin bepalingen zijn opgenomen die betrekking hebben op overheidsgaranties en het treffen van een liquiditeitsregeling.

Kunnen de bewindslieden de aan het woord zijnde leden mededelen (los van het totaaloordeel) of deze opvatting inzake artikel 51 van de Ziektewet wordt gedeeld?

In de memorie van toelichting wordt op enkele plaatsen gesproken over een premie-hoogte die vastgesteld moet worden op kostendekkend niveau en dat daar zicht op moet komen «binnen afzienbare tijd». De aan het woord zijnde leden hadden de indruk dat hier in het verleden, gelet op inkomenspolitieke overwegingen wat veel van de gegeven premie-adviezen is afgeweken. Het is bekend dat de sociale partners de premie-adviezen vaststellen op basis van de verwachte kosten en rekening houdend met de gewenste reserves.

Tegen deze achtergrond stelden deze leden er prijs op te vernemen op welke wijze het toekomstig premiebeleid van de bewindslieden daar op aan zal sluiten.

De leden van de fractie van de **V.V.D.** waren het eens met de opmerking van de staatssecretaris, «Sociale zekerheid, dop je eigen boontjes en laten wij tot een goede afscheiding komen van de verantwoordelijkheden

¹ Samenstelling:

Franssen (CDA) (voorzitter), Mw. Bos-Beerink (CDA), Van der Meulen (CDA), Mw. Jaarsma-Buijserd (PvdA), Mw. Klaassens-Postema (PvdA), Van de Zandschulp (PvdA), Heijmans (VVD), Mw. Vonhoff-Luijendijk (VVD), Mw. Gelderblom-Lankhout (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Mw. Van Leeuwen (PSP), Schuurman (RPF), Mw. Bolding (CPN), Van der Jagt (GPV).

* Het vorige stuk is verschenen onder nr. 199 van vergaderjaar 1986-1987.

tussen enerzijds het Rijk en anderzijds dat andere deel van de collectieve sector, de sociale fondsen» (Handelingen Tweede Kamer, '86-'87 pagina 3770 r.k.). Zij meenden echter, dit in tegenstelling tot de bewindsman, dat het beleid niet (meer) op deze doelstelling is gericht. Onderstreept, zo vroegen zij, de opmerking (Het Binnenhof, 15 september 1987) dat al meer dan zeven jaar «de premie net niet voldoende is om de uitgaven te dekken, maar ook net niet genoeg om de fondsen financieel te doen stranden» de opvatting van deze leden niet? Heeft de staatssecretaris er begrip voor, dat de voorzitter van het Algemeen Werkloosheidsfonds en van de arbeidsongeschiktheidsfondsen hierover «knorrig» is?

In dit verband wezen de aan het woord zijnde leden op de opmerking van de staatssecretaris dat het instrument van de overheidsgarantie niet bedoeld is om te voorzien in de financiering van dekkingstekorten die bij de fondsen zouden ontstaan indien premies bij voortduring beneden kostendekkend niveau worden vastgesteld (memorie van antwoord Tweede Kamer, pagina 2). Zou de staatssecretaris kunnen aangeven wat hij verstaat onder «bij voortduring», zulks mede tegen de achtergrond van het feit dat in onze wetgeving veelal niets permanent is dan een tijdelijke maatregel?

De aan het woord zijnde leden hadden met instemming gelezen dat in het kader van de herziening van de organisatiewet Sociale Verzekering ook naar het inzicht van de staatssecretaris moet worden gesproken over met name de vraag wie verantwoordelijk is voor de vaststelling van de premies. Is de staatssecretaris bereid, zo vroegen zij, om in het kader van de aan hem gevraagde «totaalvisie met uitgangspunten» in het eerste kwartaal van het volgend jaar zijn opvattingen over deze materie te geven? (Motie-Nijhuis, **19 545**, nr. 17).

Kan de staatssecretaris de garantie geven dat een eventuele integratie van de G.M.D. in het G.A.K. of de F.B.V. niet zal plaatsvinden vóór de herziening van de topstructuur (wijziging O.S.V.), zodat een herhaling van wetsvoorstel **19 545** is uitgesloten?

De aan het woord zijnde leden hadden kennis genomen van de mededeling, dat de overheidsgarantie in geval van betalingsovermacht van een ziektekostenverzekeraar jegens wie de leveranciers van medische zorg in beginsel een vordering heeft (bedoeld zal zijn: hebben) uitsluitend geldt als een medewerkerovereenkomst is afgesloten. Zij wilden graag weten of, indien deze contractverplichting zou komen te vervallen, dit gevolgen zal hebben voor verplichtingen, die de verzekeraars in het kader van de A.W.B.Z. hebben naar die leveranciers, zoals bijvoorbeeld verpleeghuizen.

De aan het woord zijnde leden zouden tenslotte graag een inhoudelijke dan wel taalkundige toelichting hebben op de tekst van artikel 55: «De Ziekenfondsraad is tegenover personen of instellingen, die terzake van aan verzekerden verleende verstrekkingen op grond van deze wet vorderingen hebben op een ziekenfonds of een ziektekostenverzekeraar, aansprakelijk voor de betaling daarvan, wanneer dat ziekenfonds of die ziektekostenverzekeraar verkeert in de toestand, dat *het* heeft opgehouden te betalen.».

Slaat het neutrum «het» inderdaad ook terug op het masculiene «verzekeraar»?

Is hier alleen sprake van krakkemikkig taalgebruik en zo ja, hoe denkt de staatssecretaris deze redactionele fout in de tekst van de wet te herstellen?

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** wilden zich in dit verslag onthouden van het maken van opmerkingen en het stellen van vragen. Wel zullen zij tijdens de openbare beraadslaging nader op het wetsvoorstel ingaan.

De voorzitter van de commissie,
Franssen

De griffier van de commissie,
Mevrouw Dijkstra-Liesveld